

Výuka jazyků na Gymnáziu Hello. Do nového světa!

AUTOR *Václav Menšík*

FOTO *Vladimír Pryček*

O Gymnáziu Hello už víme, že jeho studenti jsou na tom skvěle v otázce jazykových dovedností, znalostí i argumentace. Proč to tak je, jsme se vydali zjistit přímo do učeben porubské školy.

Vítá nás Jiří Ližička, vedoucí PK anglického a španělského jazyka. „Většina našich studentů studuje v bilingvním programu. Jednoduše řečeno to znamená, že angličtina je pro ně v podstatě druhým rodným jazykem. Po maturitě od nás odchází s angličtinou úrovně C1, což je akademická úroveň nebo C2, to znamená, že mají znalost angličtiny jako vzdělaný rodilý mluvčí,“ popisuje zkušený pedagog a přidává další podrobnosti.

„V prvním ročníku pracujeme se studenty hodně individuálně, děti pracují svým stylem a svým tempem, učitel je jejich partnerem a pomáhá jim růst. Funguje to, pomůžeme jim srovnat se na stejnou úroveň jazyka a v dalších ročnících už všechno běží hladce. Každý student má u nás šanci zažít svůj úspěch,“ usmívá se Jiří Ližička.

Pohledem do studijního plánu zjistíme, že studenti jazykových tříd mají týdně pět lekcí výuky angličtiny a k tomu další dva až tři běžné předměty, které jsou kompletně vyučovány v angličtině. Navíc všichni mají jako druhý jazyk španělštinu nebo němčinu.

A teď v Hello chystají velkou věc. Brzy budou vyučovat vybrané studenty ve všech předmětech jen a pouze v angličtině a španělštině, což ještě posune jejich jazykovou vybavenost.

„Dnes máme čtyři angličtináře a k nim tři rodilé mluvčí, dva vyučující španělštinu a kolegyni němčinářku,“ popisuje tým Jiří Ližička.

Aby to nebylo ostatním studentům líto, dochází do školy rodilí německy a španělsky mluvící

mluvčí z univerzit, se kterými Hello dlouhodobě spolupracuje. Třeba v tomto školním roce to byly mladé pedagožky ze Španělska, jež chodily vyučovat na gymnázium po celé pololetí, které trávily v rámci Erasmu na Ostravské univerzitě.

Nejen v jazykovém rozletu tady studenty mimořádně podporují. Děti soutěží o účast v CTM – Centru pro talentovanou mládež, když uspějí, mohou pak dálkově studovat to, co je zajímavá a rozvíjet své znalosti a akademické dovednosti. Třeba na Cambridge, Oxfordu, Princetonu a dalších univerzitách, které běžný smrtelník zná jen z filmů. Na konci studia mohou složit zkoušky, které se počítají do výsledků přijímacích zkoušek na univerzitu a tímto studiem tam získají i kredity, které jim univerzita uzná, pokud na ni v budoucnu

opravdu nastoupí. „Awesome!“, řekli by místní studenti.

Když se k tomu přidají zahraniční pobyty v rámci výměnného programu Erasmus+, který studenty aktuálně zavedl až na Island a brzy také do Řecka nebo na Kanárské ostrovy a posléze přivedl děti z Řecka, Španělska a dalších zemí do Ostravy, zdá se to jako sen. Jeden by začal přemýšlet, jestli nemůže po dvaceti letech absolvovat střední školu znovu.

Jiří Ližička by o výuce jazyků, možnostech a úspěších studentů dokázal nadšeně vyprávět další hodiny, ale my chceme vidět, jak to vypadá ve třídách.

V hodině němčiny se Lucie Richtárová věnuje dvěma slečnám. Tomu říkám individuální přístup! Sára a Kristýna by chtěly studovat

sociologii nebo marketing a němčinu si vybraly proto, že je jim blízká německá kultura. Sotva se usadíme, pochopím, že nepřeháněly. Už to jede: „Der-dem-die-der!“ Slechny mrskají předložky se zeměpisnými názvy, jak když bičem práská. Jen já, který měl co dělat, aby z němčiny nepropadl, jsem se trochu orosil.

Ve vedlejší učebně vyučuje španělštinu Daniela Marková. Vůbec nevím, co si studenti říkají, ale kadenci mají jako v jihoamerické telenovele. A temperamentní paní učitelka v barevných šatech vypadá, jako by z té telenovely právě vypadla.

„Připravujeme si role, příští týden budeme simulovat nakupování a každý student bude mít svou zajímavou, a i třeba vyhocenou úlohu,“ usmívá se Daniela. Nebyl jsem s tou telenovelou daleko od pravdy!

Největší šok je však pro neznalého reportéra angličtina u prváků. Děti jsou rozděleny do skupinek a všechny mluví anglicky s naprostou

lehkostí a samozřejmostí tak dobře, že by mohly z fleku maturovat. Nebo kandidovat třeba do europarlamentu. A to jsou tady ve škole teprve jedno poleletí!

Než se dostaneme přímo do hodiny konverzace studentů třetího ročníku, ptám se Maxmiliana, jaké to bylo na Floridě, kam loni vycestoval. „Sám jsem si vybral střední školu a zařídil si jeden semestr studia v Americe. Musel jsem se trochu rozmluvit a pak to bylo skvělé,“ popisuje mladý sportovec.

A jedním dechem dodává: „Tahle zkušenost mě přesvědčila, že bych chtěl studovat byznys na univerzitě v Americe. A třeba tam i hrát basket.“

Jeho spolužačka Kristýna byla ve Španělsku, kde se podílela na přípravě výukové hry a navrch ještě uspěla v programu CTM, kde v sekci „Physical science“ dělala fyzikální i chemické pokusy, navrhovala stroje a psala eseje.

I ona má o své budoucnosti jasno: „Dvanáct let jsem dělala krasobruslení, chtěla bych u sportu dále zůstat a studovat fyzioterapii nebo ergoterapii.“

Plný energie, kterou mi tihle nadšení studenti tak nějak samozřejmě vlili do žil, mířím za Emanuelem, jenž vede anglickou konverzaci. Emanuel je z Ugandy, ale už 8 let v Česku učí angličtinu. Dlouho pracoval pro jazykovou školu Hello a teď je už třetím rokem na gymplu, jak sám říká. Krom anglické konverzace učí také třeba zeměpis nebo informatiku.

A je moc tolerantní! Určitě si všiml, že moje anglická gramatika je bídná, ale všechno s úsměvem přešel a rozmluvil mě. Úplně lehce, jako bych byl jedním ze studentů, kteří kolem něj sedí v hloučku.

Návštěva Gymnázia Hello ukázala, že budoucnost našeho kraje bude skvělá! Vidět nepředstírané nadšení i zájem studentů a jejich přirozenou spolupráci s učiteli, to nakopne i cynického redaktora.

Tyhle děti nám ještě ukážou, zač je toho loket, to si přešle!

P

